

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Oboer/72/2015
Identifikačné číslo spisu:	5610200370
Dátum vydania rozhodnutia:	17.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Seman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5610200370.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4 proti povinnému R. R., IČO: XX XXX XXX, s miestom podnikania T., pre vymożenie 991,82 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3Er/39/2010, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 6CoE/21/2013-63 zo dňa 31. januára 2013, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.

Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline ako súd odvolací odmietol odvolanie oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3Er/39/2010-40 zo 4. októbra 2012 z dôvodu jeho oneskoreného podania. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej je potrebné podľa § 218 ods. 1 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“) odmietnuť, pretože bolo podané oneskorene. Zo spisového materiálu vyplynulo, že právny zástupca navrhovateľa prevzal napadnuté uznesenie dňa 15.10.2012, pričom odvolanie bolo podané na príslušnom poštovom úrade v Bratislave dňa 31.10.2012 (streda). Nakoľko posledný deň zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania pripadol na deň 30.10.2012 (utorok), odvolací súd postupom podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. rozhodol tak, že odvolanie odmietol, v dôsledku čoho sa už nemohol zaoberať odvolaním oprávnenej vo vecno-právnej rovine.

Proti predmetnému uzneseniu podala oprávnená dovolanie. Domáhala sa ním zrušenia napadnutého odvolacieho rozhodnutia a vrátenia veci Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie. Namietala, že odvolací súd vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu, keď v rozhodnutí o odvolaní uviedol, že oprávnenej bolo rozhodnutie 1. stupňa doručené dňa 15.10.2012, pričom keď oprávnená voči nemu podal odvolanie dňa 31.10.2012, podala ho po uplynutí lehoty na podanie. Oprávnená (ďalej

aj „dovolateľka“) namietala, že uvedený skutkový záver nie je pravdivý, keďže oprávnenej nebolo uznesenie súdu prvého stupňa doručené 15.10.2012, ale až dňa 16.10.2012. Z uvedeného podľa názoru oprávnenej vyplýva, že ak oprávnená podala odvolanie 31. októbra 2012, urobila tak v zákonnej lehote. O dátume doručenia uznesenia súdu prvého stupňa oprávnenej svedčí aj záznam v registratúrnom denníku oprávnenej, ktorého fotokópiu dovolateľka pripojila k svojmu dovolaniu.

Povinný sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline podala včas oprávnená, zastúpená v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 vety druhej O. s. p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 239 O. s. p. v preskúmvanej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu a ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru ES (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania z dôvodu, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Prípustnosť dovolania oprávnenej by tak prichádzala do úvahy iba vtedy, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, taxatívne vymenovaných v ustanovení § 237 O. s. p. Podľa citovaného zákonného ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Pre záver o prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 O. s. p. nie je relevantný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto zákonnom ustanovení, keďže rozhodujúcou skutočnosťou je len zistenie súdu, že k takejto procesnej vade skutočne aj došlo.

Oprávnená v dovolaní namietala vadu podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p., t. j. že sa jej postupom odvolacieho súdu odňala možnosť konať pred súdom. Rozumie sa tým taký závažný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je zhodne zastávaný názor, že v prípade ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorene podané, odňal tým účastníkovi možnosť konať pred súdom (R 23/1994). Odňal mu totiž možnosť brániť svoje práva alebo právom chránené záujmy v odvolacom konaní, keďže v prípade odmietnutia odvolania odvolací súd rozhoduje bez toho, aby skúmal vecnú stránku napadnutého prvostupňového rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo. V prejednávanej veci však k takémuto pochybeniu zo strany odvolacieho súdu nedošlo.

Podľa § 45 ods. 2 O. s. p., údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“) sa

považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

Podľa § 134 O. s. p., listiny vydané súdmi Slovenskej republiky alebo inými štátnymi orgánmi v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitnými predpismi vyhlásené za verejné, potvrdzujú, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal, a ak nie je dokázaný opak, i pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje.

V danom prípade bolo pre posúdenie prípustnosti dovolania rozhodujúce zistenie, kedy bolo právnenému zástupcovi oprávnenej doručené uznesenie súdu prvého stupňa, keďže otázka dátumu podania odvolania na poštovú prepravu (31. októbra 2012) sporná nebola. Oprávnená bola v konaní pred súdom prvého stupňa zastúpená advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o. na základe plnej moci zo dňa 21.6.2010. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 prvej vety O. s. p. doručoval rovnopis svojho uznesenia zástupcovi oprávnenej s plnomocenstvom pre celé konanie. Dokladom o doručení písomnosti súdu je v danom prípade doručienka pošty, ktorá má povahu verejnej listiny (§ 134 O. s. p.) a ktorá sa od tzv. súkromných listín líši svojou dôkaznou silou, pretože potvrdzuje, ak nie je preukázaný opak, pravdivosť toho, čo je v nej osvedčené. Ustanovenie § 45 ods. 2 O. s. p. upravuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o pravdivosti doručienky. Súd preto vychádza z údajov na doručienke, ktoré zachytávajú postup pri doručení a kým nie je preukázaný opak, považuje údaje na doručienke za pravdivé. Z uvedeného vyplýva, že ak účastník konania spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručienke, je povinný o tom súdu predložiť dôkaz, a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie. Z doručienky pošty pripojenej na liste číslo 44 nepochybne vyplýva, že rovnopis uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3Er/39/2010-40 zo 4. októbra 2012 bol doručovaný na adresu Advocate s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava. Na doručienke je ďalej vyznačený (pomocou tzv. dátumovníka) dátum prevzatia písomnosti 15. október 2012, splnomocnenec a nečitateľný podpis potvrdzujúci príjem doručovanej písomnosti. O tom, že písomnosť bola zástupcovi oprávnenej skutočne doručená dňa 15. októbra 2012, svedčí tiež denná pečiatka dodacej pošty s rovnakým dátumom. Na základe uvedeného mal dovolací súd za nepochybne preukázané, že oprávnenej bolo odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš účinne doručené dňa 15. októbra 2012. Listina predložená dovolateľkou - registratúrny denník, z ktorej vyplýva iný dátum prevzatia doručovanej písomnosti (16.10.2012), podľa názoru dovolacieho súdu nebola spôsobilá spochybniť správnosť údajov na doručienke, nakoľko sa jedná o dokument vyhotovený samotnou oprávnenou, ktorý môže obsahovať chybné údaje.

Z uvedeného vyplýva, že odvolací Krajský súd v Žiline rozhodol správne, keď odvolanie podané oprávnenou dňa 31. októbra 2012 odmietol ako neskoro podané, s poukazom na to, že 15 - dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť dňa 16. októbra 2012 a uplynula dňa 30. októbra 2012. Týmto svojím rozhodnutím neodňal oprávnenej možnosť konať pred súdom.

Keďže dovolateľkou namietaná vada v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p. konanie odvolacieho súdu nezaťažila a dovolacím súdom neboli zistené ani iné vady konania podľa ust. § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol dovolanie oprávnenej, pretože dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

O trovách dovolacieho konania súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému povinnému náhradu trov nepriznal, pretože si ich neuplatnil a ani mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.